

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/186/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215191
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712215191.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyni Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné Námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh v celom **z a m i e t a**.

Odporkyni náhradu trov konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Podanými návrhmi spoločne vedenými pod sp. zn. 14C/186/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodov nerozhodnutia tunajšieho súdu ako exekučného súdu o žiadosti na zmenu súdneho exekútora v príslušných exekučných veciach v zákonom stanovenej lehote. Písomnými podaniami spísanými postupom podľa § 38 a nasledujúcich Exekučného poriadku sa domáhal vykonania exekúcie v jednotlivých exekučných veciach voči rôznym dlžníkom. Po podaní návrhov boli spísané žiadosti podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku na zmenu v osobe exekútora. Po podaní tejto žiadosti očakával, že exekučný súd svojou činnosťou poskytne mu súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím exekučného súdu v zákonom stanovenej lehote. Náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy požadoval z toho dôvodu, že nebolo v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote rozhodnuté o jeho návrhu ako oprávneného v jednotlivých exekučných veciach na zmenu exekútora. Exekučný súd aj napriek tomu, že veci ním prejednávané nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovali si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu v jednotlivých exekučných veciach na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu navrhol, aby si súd pripojil a oboznámil sa s príslušnými exekučnými spismi. Postup exekučného súdu hodnotil za nesprávny a v rozpore so zákonom, pričom neexistuje podľa neho okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať v exekučných veciach nesústredne a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Týmto mu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o tejto zmene, resp. o tomto návrhu. Okrem toho žiadal náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch s tým, že boli ohrozené jeho legitímne očakávania, že nastanú účinky predpokladané v § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a teda správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky v jednotlivých

exekučných veciach. Neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolventnosti povinného. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatnil za vnútorné zásahy do jeho spoločnosti, za ovplyvňovanie podnikateľského plánu, za stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom stanovenom čase predpokladaný stav zákonom, za stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a za vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie jeho pohľadávok v jednotlivých exekučných veciach. Výpočet tohto nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Uznesením č.k. 14C/186/2012-15 zo dňa 19. 02. 2013 súd spojil na spoločné konanie veci vedené pred Okresným súdom Zvolen pod spisovou značkou 14C/186/2012, 14C/187/2012, 14C/188/2012, 14C/189/2012, 14C/190/2012, 14C/191/2012, 14C/199/2012, 14C/200/2012, 14C/201/2012, 14C/202/2012, 14C/203/2012, 14C/204/2012, 14C/205/2012, 14C/206/2012, 14C/207/2012, 14C/208/2012, 14C/209/2012, 14C/210/2012 s tým, že konanie sa bude viesť pod spoločnou spisovou značkou 14C/186/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 03. 2013.

Na pojednávaní dňa 11. 12. 2014 vylúčil súd na samostatné konanie vec, v ktorej nebol pripojený exekučný spis, keď išlo o vec vedenú pod pôvodnou spisovou značkou 14C/204/2012 a to uznesením č.k. 14C/186/2012-263 zo dňa 11. 12. 2014.

Odporkyňa dňa 12. 07. 2013 doručila k spojeným návrhom vyjadrenie zo dňa 08. 07. 2013, v ktorom namietala dôvodnosť uplatňovaných nárokov v jednotlivých veciach. Uviedla, že navrhovateľ síce uviedol časť dôkazov, keď najmä odkazuje na exekučné spisy, ale v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať práve navrhovateľ. Z návrhov nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si uplatňuje navrhovateľ náhradu škody, keď v návrhoch sa tieto tituly prelínajú a jednoznačne tiež neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje nárok. Poukázala tiež vo vyjadrení na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní exekučného súdu. Túto právomoc majú predsedovia súdov, ako aj Ústavný súd SR. Nároky uplatňované v tomto konaní považovala za predčasne uplatnené nad rámec spojeného konania vzhľadom k tomu, že neboli uplatnené v lehote na predbežné prejednávania nároku na náhradu škody. Nebola zo strany navrhovateľa tiež nebola poskytnutá žiadna súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým bola zmarená akákoľvek možnosť predbežne prerokovať nároky na náhradu škody, i keď o prerokovanie navrhovateľ požiadal. V tejto súvislosti odporkyňa poukázala aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote možno vychádzať podľa odporkyne len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, prípadne rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, prípadne z právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z týchto dôvodov mala odporkyňa za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. K materiálnej škode ako k paušálnej sume zdôraznila, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody preto je nevyhnutné zo strany navrhovateľa preukázať existenciu škody a jej výšku, pričom vyčíslenie škody zo strany navrhovateľa nie je preukázané, je hypotetické bez preukázania skutočnej škody, ktorá navrhovateľovi v tejto súvislosti mala vzniknúť. Postup navrhovateľa považovala za účelový, keď tento požadoval len paušálne sumy ako majetkové škody za spomínané činnosti navrhovateľa, ktoré mal vykonať v súvislosti s jednotlivými exekučnými vecami. V súvislosti s nemajetkovou ujmom odporkyňa poukázala na § 17 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., keď aj tu mala za to, že nárok je nedôvodný, keď navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy. Navyše uviedla, že navrhovateľ, ako aj jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, praktiky boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľov, voči ktorým navrhovateľ uplatňoval rôzne nároky, keď v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochranu práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnych mocí. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, ako spoločnosť zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkou

príjmových osôb, spotrebiteľov. Vzhľadom na tieto skutočnosti považovala spojené návrhy v celom rozsahu za nedôvodné, a žiadala ich v celom rozsahu zamietnuť.

Vo všetkých spojených návrhoch navrhovateľ návrh odôvodnil rovnakými právnymi dôvodmi.

V súdnej veci súd nariadil pojednávanie na deň 11. 12. 2014. Na toto pojednávanie boli právny zástupca navrhovateľa, i odporkyňa predvolaní včas a riadne (čl. 239 spisu), právneho zástupcu navrhovateľa predvolanie bolo doručené dňa 26. 11. 2014 doporučené do vlastných rúk prostredníctvom pošty, odporkyni bolo predvolanie doručené dňa 27. 11. 2014 doporučené do vlastných rúk prostredníctvom pošty. Právny zástupca navrhovateľa elektronickým podaním zo dňa 03. 12. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 05. 12. 2014 požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, ako aj návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaniu veci. Tunajší súd tomuto návrhu na prerušenie konania nevyhovel s tým, že uznesením č.k. 14C/186/2012-265 zo dňa 11. 12. 2014 konanie o návrhu navrhovateľa zatavil. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v tomto uznesení. Podľa obsahu elektronického podania právneho zástupcu navrhovateľa súd posúdil toto elektronické podanie právneho zástupcu navrhovateľa za žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodov uvedených v tejto žiadosti. Odporkyňa elektronickým podaním zo dňa 05. 12. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 05. 12. 2014 ospravedlnila neúčast' na tomto pojednávaní, čo odôvodnila svojimi kapacitnými a personálnymi možnosťami vzhľadom na značný počet pojednávanií po celom území Slovenskej republiky v obdobných konaniach s navrhovateľom, s ohľadom na hospodárnosť konania, ako aj s ohľadom na predpokladaný postup navrhovateľa, ktorý sa podľa doterajších skúseností pojednávania taktiež nezúčastnil, pričom odporkyňa sa pridrižovala svojho už zaslaného vyjadrenia vo veci. Odporkyňa nepožiadala zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Súd žiadosť právneho zástupcu navrhovateľa o odročenie pojednávania vyhodnotil za neopodstatnenú, žiadosti nevyhovel, a keďže súd nevyhovel žiadosti právneho zástupcu navrhovateľa o odročenie pojednávania, vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a odporkyne procesným postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Navrhovateľ k návrhom na začatie konania nepredložil žiadne dôkazy. Konanie exekučného súdu, ktorým mal byť Okresný súd Zvolen a v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu zakladajúceho jeho nárok na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch identifikoval spisovými značkami exekučným vecí vedených súdnym exekútorom (neoznačeným), spisové značky súdnych spisov exekučného súdu (Okresného súdu Zvolen) neuviedol, len žiadal vykonať dôkaz oboznámením týmito exekučnými spismi, pričom tieto identifikoval tak, že sú založené pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, a povinnými (dlžníkmi) uvedenými v jednotlivých návrhoch pre vymoženie peňažnej pohľadávky (pohľadávok), ktorá vznikla neplnením záväzku povinných (dlžníkov) vyplývajúceho zo zmlúv o úvere špecifikovaných v jednotlivých návrhoch s tým, že exekučný súd mu neoznámil spisové značky, pod ktorými došlo k registrácii exekučných konaní na exekučnom súde.

Na základe týchto údajov navrhovateľa súd v súdnej veci zadovážil súvisiace exekučné spisy exekučného súdu a vykonal dokazovanie týmito exekučnými spismi, keď ich identifikoval spisovými značkami: sp. zn. 11Er/2525/2004, sp. zn. 11Er/2739/2004, sp. zn. 11Er/1573/2003, sp. zn. 11Er/1734/2003, sp. zn. 11Er/1128/2007, sp. zn. 11Er/5187/2006, sp. zn. 11Er/1583/2003, sp. zn. 11Er/2499/2004, sp. zn. 11Er/2743/2004, sp. zn. 11Er/90/2004, sp. zn. 11Er/2269/2006, sp. zn. 16Er/527/2006, sp. zn. 11Er/899/2005, sp. zn. 11Er/91/2004, sp. zn. 11Er/1688/2004, sp. zn. 11Er/477/2004 a sp. zn. 11Er/1293/2004.

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/2525/2004 (EX 3709/04 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: V. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX. Tento došiel dňa 19. 10. 2004. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa

28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/2525/2004-13 zo dňa 16. 02. 2010 exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 09. 2010.(exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/186/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 165,96 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/2739/2004 (EX 3823/04 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: Jozef N., nar. XX. XX. XXXX, bytom A.. N. XXXX/XX, L.. Tento došiel dňa 18. 11. 2004. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/2739/2004-15 zo dňa 16. 02. 2010 exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 01. 2012.(exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/187/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 165,96 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/1573/2003 (EX 893/03 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: S. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XX, L.. Y. došiel dňa 12. 06. 2003. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/1573/2003-12 zo dňa 17. 03. 2010 exekučný súd vyhovel žiadosti na zmenu exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 06. 2010. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/188/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 211,28 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/1734/2003 (EX 1125/03 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: G. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. 5, I.. Y. došiel dňa XX. 07. 2003. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/1734/2003-12 zo dňa 14. 04. 2010 exekučný súd vyhovel žiadosti na zmenu exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 06. 2010.(exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/189/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 276,60 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/1128/2007 (EX 746/07 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: Dušan G., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXXX/XX, X.. Y. došiel dňa XX. 04. 2007. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/1128/2007-14 zo dňa 01. 06. 2010 exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Uznesenie bolo zrušené uznesením odvolacieho súdu č.k. 14CoE/295/2010-37 zo dňa 11. 10. 2010. Po odvolacom konaní uznesením č.k. 11Er/1128/2007-56 zo dňa 25. 01. 2013 súd exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 02. 2013. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/190/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 387,24 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/5187/2006 (EX 4996/06 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: M. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. armády XXX, G.. Y. došiel dňa 5. 12. 2006. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/5187/2006-16 zo dňa 01. 06. 2010 exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Uznesenie bolo zrušené uznesením odvolacieho súdu č.k. 6CoE/119/2013 zo dňa 18. 12. 2013. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/191/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 387,24 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/1583/2003 (EX 1082/03 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: Peter H., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XX, O.. Y. došiel dňa 12. 06. 2003. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/1583/2003-20 zo dňa 27. 08. 2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 01. 2011.(exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/199/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 553,20 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/2499/2004 (EX 3657/04 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: M. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXX.

Y. došiel dňa XX. 10. 2004. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/2499/2004-17 zo dňa 31. 08. 2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 09. 2010. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/200/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 553,20 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/2743/2004 (EX 3846/04 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: H. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX/X, O.. Y. došiel dňa XX 11. 2004. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/2743/2004-19 zo dňa 20. 09. 2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 08. 2011. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/201/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 553,20 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/90/2004 (EX 3154/03 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: J. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX/XX, L.. Tento došiel dňa 21. 01. 2004. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/90/2004-23 zo dňa 22. 09. 2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 06. 2011. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/202/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 553,20 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/2269/2006 (EX 396/2006 súdny exekútor Bc. Ján Debnár) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: Z. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, L.. Tento došiel dňa 07. 04. 2006. Dňa 06. 09. 2010 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 02. 09. 2010. Uznesením č.k. 11Er/2269/2006-20 zo dňa 21. 04. 2011 exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 07. 2013. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/203/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 387,24 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 16Er/527/2006 (EX 4474/06 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: M. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX/XX, O.. Tento došiel dňa 18. 10. 2006. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 16Er/527/2006-28 zo dňa 16. 02. 2011 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/205/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 829,80 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/899/2005 (EX 1288/05 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: F. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. P. XXXX/XX, L.. Tento došiel dňa 17. 05. 2005. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/899/2005-22 zo dňa 15. 02. 2011 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/206/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 829,80 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/91/2004 (EX 3155/03 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: F. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XX, L.. Y. došiel dňa 21. 01. 2004. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/91/2004-23 zo dňa 30. 04. 2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 09. 2010. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/207/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 165,96 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/1688/2004 (EX 2172/04 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: X. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XX, L.. Y. došiel dňa 15. 06. 2004. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/1688/2004-22 zo dňa 15. 02. 2011 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Oprávnený podal odvolanie. Odvolací súd uznesením č.k. 16CoE/109/2012-40 zo dňa 25. 04. 2012 napadnuté uznesenie potvrdil. (exekučná vec sa týka nároku

navrhovateľa pod sp. zn. 14C/208/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 829,80 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/477/2004 (EX 93/2004 súdny exekútor JUDr. Stanislava Kolesárová) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: Gabriela Oláhová, nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XX, Zvolen . Tento došiel dňa 04. 03. 2004. Dňa 30. 08. 2010 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 17. 08. 2010. Uznesením č.k. 11Er/477/2004-25 zo dňa 26. 11. 2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 06. 2011, okrem trov exekúcie. Oprávnený podal odvolanie. Odvolací súd uznesením č.k. 43CoE/21/2011-35 zo dňa 23. 03. 2011 napadnuté uznesenie potvrdil. (okrem trov exekúcie). (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/209/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 165,96 Eur).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/1293/2004 súd zistil (EX 1807/04 súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: V. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XX. Y. došiel dňa 18. 05. 2004. Dňa 02. 11. 2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28. 10. 2009. Uznesením č.k. 11Er/1293/2004-17 zo dňa 27. 09. 2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 09. 2011. Oprávnený podal odvolanie. Odvolací súd uznesením č.k. 1CoE/407/2011-26 zo dňa 20. 07. 2011 napadnuté uznesenie potvrdil. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp. zn. 14C/210/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 608,52 Eur).

Súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými exekučnými spismi (okrem sp. zn. 11Er/178/2007).

Navrhovateľ v súdnej veci uplatnil nárok podľa Zákona č. 514/2003 Z.z., Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), keď bolo potrebné aplikovať na daný nárok ustanovenia tohto zákona účinné v rozhodnom období, teda ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., v znení zákonov č. 215/2007 Z.z., č. 477/2008 Z.z., č. 517/2008 Z.z., č. 508/2010 Z.z..

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1., zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len žiadosť) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas 6 mesiacov.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa jedná o objektívnu zodpovednosť, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu.

Pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad súčasného splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom. V súdnej veci je to na navrhovateľovi.

Pojem „nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci“ nie je zákonodarcom v § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. výslovne definovaný, je uvedený len príkladom. Je však možné vyvodiť, že ide o taký úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou. Jedná sa o postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánu verejnej moci alebo porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľa tejto činnosti, teda o postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež určuje fakt, že musí ísť o úradný postup priamo súvisiaci s výkonom právomoci orgánu verejnej moci.

Aktuálna právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je koncipovaná ako absolútna objektívna zodpovednosť. Na to, aby vznikla právna zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, musia byť splnené určité zákonné podmienky, ktoré sa v právnej teórii i v praxi označujú ako predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Konkrétne sa jedná o existenciu týchto predpokladov: 1. porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), 2. nepriaznivý následok protiprávneho úkonu, resp. škodnej udalosti, ktorým je určitá škoda (ujma), 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti (protiprávnym úkonom), resp. právne relevantnou udalosťou spôsobujúcou škodu (škodnou udalosťou) a nepriaznivým následkom, teda ujmom (škodou).

Prvým predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je protiprávnosť, resp. nezákonnosť pri rozhodovaní alebo úradnom postupe orgánu verejnej moci. Protiprávnosť, resp. nezákonnosť sa orgán verejnej moci pri výkone verejnej moci môže dopustiť: a) nezákonným rozhodnutím, b) nesprávnym úradným postupom, c) rozhodnutím o zatknutí, zadržaní alebo iným pozbavením osobnej slobody (za podmienok uvedených v § 7 zákona č. 514/2003 Z.z.), d) rozhodnutím o treste, ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe (za podmienok uvedených v § 18 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je vznik škody, ktorá sa prejavila u poškodeného vo forme majetkovej ujmy (vo forme skutočnej škody, ušlého zisku) alebo vo forme nemajetkovej ujmy.

Posledným predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je príčinná súvislosť medzi protiprávnosťou pri rozhodovaní alebo úradnom postupe orgánu verejnej moci a vznikom škody. O uvedenú príčinnú súvislosť pôjde vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, pričom musí byť nesporné, že ak by nedošlo k nezákonnému

rozhodnutiu, resp. nesprávnemu úradnému postupu, nedošlo by ani k vzniku škody. Pretože zákonná úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, od poškodeného sa pre úspešné uplatnenie nároku tejto zodpovednosti vyžaduje preukázanie vyššie uvedených zákonných predpokladov tejto zodpovednosti. Nie je teda zaťažený povinnosťou preukazovať i zavinenie zodpovedného subjektu.

Za nesprávny úradný postup možno vo všeobecnosti považovať porušovanie pravidiel, ktoré sú predpísané právnymi normami pre činnosť príslušných orgánov verejnej moci, ktorá je v rozpore so zákonom, resp. s jeho konkrétnym ustanovením. Nesprávnym úradným postupom je každý postup orgánu verejnej moci, ktorý pri výkone verejnej moci postupuje v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo v rozpore so zásadami výkonu verejnej moci a základnými právnymi princípmi. Aktuálna právna úprava v § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza v demonštratívnom výpočte prípady, ktoré sa považujú za nesprávny úradný postup. Konkrétne ide o porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, o nečinnosť, o zbytočné prietahy v konaní, alebo o iný nezákonný zásad do práv a do právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že podmienkou na aplikáciu § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. je to, aby štát (prostredníctvom svojich orgánov alebo iných orgánov verejnej moci) vystupoval ako nositeľ verejnej moci pri jej uplatňovaní. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že i v prípade tejto zodpovednosti sa vyžaduje existencia všeobecných predpokladov škody a to vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Podľa § 238 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z.z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, v znení platnom do 31. 05. 2010, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku, v znení platnom do 31. 05. 2010, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, v znení platnom od 01. 06. 2010, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku, v znení platnom od 01. 06. 2010, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Navrhovateľ sa v predmetnom súdnom konaní domáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu, ktorý videl v tom, že rozhodnutie o zmene exekútora nebolo vydané v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal, či došlo v príčinnej súvislosti s týmto k prietahom v konaní, pretože otázku, či v konkrétnom prípade alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie sa účastníka a postup súdu (napríklad I.ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd o v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej

sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy). Opačný výklad by znamenal, žeby existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov.

Súd v tomto konaní zisťoval, či bola alebo nebola dodržaná zákonná 30 dňová lehota, ak nebola dodržaná, tak z akého dôvodu, a či v súvislosti s prípadným nedodržaním lehoty mohla navrhovateľovi vzniknúť škoda ako majetková ujma a škoda ako nemajetková ujma.

Z pripojených exekučných spisov mal súd za to, že exekučný súd postupoval v zmysle zákonných ustanovení Exekučného poriadku, konkrétne podľa § 44 ods. 8 a ods. 9 Exekučného poriadku, v prípade žiadostí o zmenu súdneho exekútora podaných do 31. 05. 2010 v znení do 31. 05. 2010, v prípade žiadostí o zmenu súdneho exekútora podaných po 01. 06. 2010 v znení účinnom a platnom od 01. 06. 2010. Po doručení žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora exekučný súd vyzval pôvodného exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a vo všetkých prípadoch následne došlo k vyhláseniu exekúcie za neprípustnú a vo väčšine prípadov i k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísanými právnymi normami pre konanie orgánov verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu za škodu bez ohľadu na zavinenie, ktorá predpokladá splnené súčasne troch podmienok a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodráža. Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané detailné kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť ohodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorému dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania mal súd za to, že nárok navrhovateľa v celom rozsahu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu je neopodstatnený. Vychádzal z exekučných spisov tak, ako je to vyššie konštatované, z ktorých vyplýva, že súd vo veci rozhodol. Síce nebolo rozhodnuté v lehote do 30 dní od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora, avšak vo všetkých veciach bol zachovaný zákonný postup a boli vyzvaní pôvodní súdny exekútori na vyčíslenie trov exekúcie. Navyše, keďže exekučný súd exekúciu považoval za neprípustnú, rozhodol o jej neprípustnosti a následne zastavil exekučné konania. Ohľadne prípadného prietahu sa ani v jednej exekučnej veci nevedlo disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. Úlohou exekučného súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností a je správne a zákonné, aby bolo vydané spravodlivé rozhodnutie, prípadne aj po lehote, než by malo byť vydané nespravodlivé rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. K rozhodnutiu sú potrebné podklady a bez potrebných podkladov nie je možné včas vo veci rozhodnúť. K rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora boli potrebné podklady od pôvodného exekútora, ktoré nebolo možné zabezpečiť v 30 dňovej lehote. Objektívne tak nebolo možné rozhodnúť v zákonnej lehote. Navrhovateľ ako oprávnený v exekučnej veci sa žiadnym efektívnym spôsobom nedomáhal skoršieho vydania rozhodnutia. Navrhovateľ tiež žiadnym spôsobom nepreukázal, žeby počas tejto doby bol v neistote, ktorá by mu hrozila, prípadne, že v dôsledku tejto neistoty mu akákoľvek škoda vznikla. Nepreukázal ani ďalšie skutočnosti uvádzané v návrhoch, kde poukazoval na riziko z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka vytýkaných prietahov v konaní, v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR, nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, nakoľko pojem zbytočné prietahy je pojmom autonómnym, ktorý nemožno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Konkrétne z jednotlivých exekučných spisov vyplýva, že sa jednalo o hromadné podania,

ktoré došli do jednotlivých exekučných vecí v podstate až na dve výnimky v rovnaký deň. Na vybavenie takéhoto množstva podaní bolo potrebné nielen materiálne, ale aj personálne zabezpečenie jednotlivých oddelení, ktoré vybavujú a vybavovali príslušnú exekučnú agendu. Materiálne predpoklady pre uvedené neboli zabezpečené. Zo všetkých týchto dôvodov mal preto súd za to, že nárok navrhovateľa je neopodstatnený.

K nároku navrhovateľa uplatneného v súdnom konaní treba doplniť, že zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z.z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. neobstaranosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu. Vzťah k príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku tohto skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené iba týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, teda ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. Sám navrhovateľ v konaní tvrdí, že mu vznikla škoda, mal by mať dôkazy, ktorými by ju preukázal a za daného stavu nie je zrejmé, ako mohol dospieť k výške ním tvrdenej škody, keďže v tomto ohľade žiadne dôkazy nedokladal. Navrhovateľom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku, pričom na navrhovateľovi je preukázať svoje tvrdenia a všetky predpoklady zodpovednosti za škodu mimo zavinenia. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal vznik tejto škody. Účastníci majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uniesť dôkaz alebo poukázať na dôkaz na preukázanie tvrdých skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Okrem oboznámenia sa s exekučnými spismi, iné návrhy na doplnenie dokazovania zo strany navrhovateľa neboli. Tak ako je už vyššie konštatované súd po oboznámení sa s pripojenými exekučnými spismi mal za to, že nárok navrhovateľa je v celom rozsahu neopodstatnený. Na záver je však potrebné ešte uviesť, že samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným a nie je ani dôvodom pre vznik insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť už v čase pred rozhodnutím v základnom konaní. Tieto všeobecne známe riziká sú rizikom každého podnikateľského subjektu, konkrétne i navrhovateľa, ktorý ako nebankový subjekt poskytuje spotrebiteľom, aj nespotebiteľnom peňažné úvery, pôžičky. Nepochybne navrhovateľovi musela byť všeobecne známa táto skutočnosť vzhľadom na predmet jeho podnikania, keď tento podniká aj v oblasti poskytovania úverov z vlastných zdrojov. Navrhovateľovi musela byť známa skutočnosť, že v súvislosti s týmto musí niesť primerané podnikateľské riziko. Všetky tieto skutočnosti súd vyhodnotil v neprospech navrhovateľa a návrh (návrhy spojené na spoločné konanie) v celom rozsahu zamietol.

K samotnej výške škody, resp. k jej určaniu v návrhu súd dodáva, že túto navrhovateľ ani v jednom prípade žiadnym spôsobom nedokladoval. Určenie výšky škody v návrhu nie je dôkazom o vzniknutej škode. Bolo na navrhovateľovi, aby ohľadne výšky škody predložil dôkazy, čo neurobil.

Súd sa tiež nestotožňuje s názorom navrhovateľa, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a nárokom priznaným Ústavným súdom SR za prieťahy v konaní. Súd však nevidel dôvod, aby sa nemajetkovou ujmu a jej výškou rovnako ako v prípade majetkovej škody vôbec zaoberal, keďže mal za to, že k vzniku škody, ani nemajetkovej ujmy nedošlo.

Navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik škody, ani príčinnú súvislosť medzi nedodržaním lehoty na rozhodnutie o zmene exekútora a prípadnou škodou.

Aj vzhľadom na tieto skutočnosti súd návrh navrhovateľa (návrhy spojené na spoločné konanie) v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., tak, že úspešnej odporkyňi náhradu trov konania nepriznal, hoci táto ich navrhla priznať, nakoľko v konaní jej žiadne trovy konania nevznikli, zo súdneho spisu pre odporkyňu nevyplývajú žiadne trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)